

به مکه معظمه مشرف شود و اطراف پدر نباشد ایشان هم عازم که از راه فر نگستان مشرف شوند به مکه معظمه اول شب را مراجعت کردیم به خانه خود دیگر مطلب مهمی نبود الا آنکه از جهت رفتن شمس الحکماء به کرمان بی اندازه مهموم و محزون می باشم خداوند اصلاح نماید اموز را .

روز جمعه نهم شهر ربیع ۱۳۲۶ - شهر منظم ، امر مهمی اتفاق نیفتاد .

روز شنبه دهم ربیع - امروز طرف عصر جناب ذوالریاستین و جناب آقا یحیی و جناب شیخ الرئیس آمدند دیدن . طرف صبح هم با شمس الحکماء رفتم منزل جناب رکن الممالک برای تبریک لقب سالار فیروز ، امر مهمی نبود .

روز یکشنبه ۱۱ ربیع - طرف صبح رفتم منزل جناب آقامیرزا ابوالقاسم ، اخوی هم رفت منزل معاون التجار و آقامیرزا حسن و کیل کرمان و خدا حافظی کرد برای رفتن به کرمان طرف عصر جناب آقامیرزا سیدعلی شبرازی و جناب آقا شیخ علی ناصر العلماء کرمانی و جناب حاج جلال الممالک تشریف آوردند بنده منزل تا اول شب را ماندند مطلبی که مذاکره شد این بود که اشخاصی که در سفارت عثمانی متخصص شده بودند امنیت نامه گرفته بیرون آمدند و مطمئن شدند اردو هم بطرف آذربایجان درحر کت است .

روز دوشنبه ۱۲ شهر ربیع ۱۳۲۶ - اول آفتاب اخوی شمس الحکماء رفت به کرمان اسباب و آلات سفر را نقل نمود به گاری خانه و چاپاری حر کت نمود . گاری تا کاشان کرایه کردند با ارباب خداداد و محمود خان که از خویشان رکن الممالک بود همسفر می باشند جواد را فرستادم همراه او مراجعت نمود گفت روانه شدند و نیز گفت آنده بودند در گاری خانه و یک گاری می خواستند برای باخ شاه شخص گاری چی جواب داده کس می خواهد سوار شود بیاورید اینجا سوار شوند فراش جواب گفته بود زنجیر به گردن و گند بر پا می باشند گویا جمعی از مقصرين را نفی بلد می کنند دیگر نمی دانم کدام کس است . بنده نگارنده در حالتی که نهایت حزن را دارم از مفارقت برادرم شمس الحکماء حر کت کرده رفتم منزل جناب آقامیرزا ابوالقاسم قدری نشسته ایشان تشریف بردن منزل امین الملک بنده مراجعت نمودم کاغذی هم اخوی شمس الحکماء نوشته بود برای آقامیرزا ابوالقاسم دادم به ایشان فرمودند فرستادم نزد سردار ارشد در خصوص کاغذی که برای سپهسالار نوشته بودم در توصیه از شمس الحکماء گفته بود فردا جواب را می دهم سفارش به آدمشان [کردم] که برود تحصیل جواب را نماید .

روز سهشنبه ۱۳ ربیع - مولود حضرت امیر علیه السلام می باشد اول صبح رفتم منزل جناب آقامیرزا ابوالقاسم حاج جلال الممالک و آقاسیدا ابوالقاسم و جمعی دیگر آنجا آمدند و دیدنی از یکدیگر کردیم آقا میرزا محمد صادق پسر آقا طباطبائی آمد گفتگو از رفتن ایشان به فرنگستان درین آمد پس از قدری صحبت بنده رفتم منزل عباس قلی خان میر پنجه

و ظهر را آنجا بودم تا عصر که رضوان السلطنه آمد و مذاکره از سلام شاه بود یک ساعت به ظهر سلام عام منعقد گردیده اعلیحضرت از نظام ولایات نطقی فرمودند که بلدان ایران عموماً بحمدالله منظم است و گفت اهل نظام همه لباس رسمی پوشیده بودند، جزو زیر نظام که لباس نیم رسمی پوشیده بود.

در این روز مشیر السلطنه وزیر اعظم صدراعظم شد و خلعت صدارت را در باغشاه پوشید طرف عصر رفتم دیدن شوکت الوزاره که از سفر هجمره آمده بود بعد از یک ساعت نشستن به خانه مراجعت نمودم.

روز چهارشنبه ۱۴ ربیع‌الثانی ۱۳۲۶ - اول صبح جناب حاج جلال‌الممالک تشریف آوردند بندۀ منزل پس از صرف چای و غلیان و قدری صحبت از اوقاف و وظایف و تکلیف قبول کردند بندۀ نگارنده، با هم رفته منزل آقای آقامیرزا ابوالقاسم در آنجا غلیانی صرف شد، آقاسیدا ابوالقاسم خونساری آمد چهار نفر با هم سوار کالسکه شده رفته منزل حاج محمد اسمعیل مغازه، حاج جلال‌الممالک از ما جدا شده رفت در همان نزدیکی منزل یکی از دوستان، ما سه نفر رفته منزل حاج محمد اسمعیل پس از نشستن و صرف چای و غلیان بندۀ نگارنده گفتم حال که مسکوکات و ضرایخانه راجع به شما شد خوب است این پول‌های شکسته را جمع کنید و قدغن کنید دیگر سکه شکسته از ضرایخانه خارج نشود. حاج محمد اسمعیل گفت سکه شکسته و قلب موقوف شده است و دیگر ضرب نمی‌شود. بعد آقاسید حسین بروجردی و کیل با برادرش آمدند. گفتگو از دو هزار تومان طلب حاج جلال‌الممالک در بین آمد چون حاج جلال‌الممالک مغازه حریر فروشی را در چند سال قبل در چهار هزار تومان فروخته بود به حاج محمد اسمعیل آقا و دو هزار تومان را گرفته دو هزار تومان دیگر باقی مانده بود که بهانمی کرد و می‌گفت شبهه و قفت در این مغازه است به این جهت به مسامحه و مماطله می‌گذرانید در این ایام که جناب حاج جلال‌الممالک آنچه مایملک داشت در راه مشروطیت خرج و صرف کرده در مقام مطالبه برآمده همان جواب را شنیده، لذا جناب آقامیرزا ابوالقاسم از حاج محمد اسمعیل آقا خواهش کرد که این دو هزار تومان را بدهد و عندری نیاورد مشارالیه قبول کرد که از قرار ماعنی صد تومان بدهد امروز مها بالاتفاق خواهش نمودیم که نقد ببعد قرار شد هزار تومان را نقد بدهد هزار تومان دیگر را قبض بدهد و آن وقت قبض را تنزیل کرده از صراف و غیر صراف نقد بگیرند و بنا شد آقاسید حسین بروجردی فردا برود و پول را برای جناب حاج جلال‌الممالک بگیرد باری از آنجا حرکت کردیم آقاسیدا ابوالقاسم رفت نزد جناب حاج جلال‌الممالک بندۀ نگارنده با آقای آقامیرزا ابوالقاسم رفتم منزل جناب مونق‌الملک تا نزدیک ظهر آنجا بودیم بعد از آنجا سوار کالسکه شده به خانه خویش روانه شدم طرف عصر جناب آقا یحیی تشریف آوردند بندۀ منزل قدری اشسته تشریف بین دند.

روز پنجم شنبه ۱۵ رجب - امروز دو اعلان از طرف دولت به دیوارها چسبانیده شد خطاب به صدراعظم مشیرالسلطنه مضمون یکی این است که در این دو ساله حقوق ذوی الحقوق به آنها رسیده ولی محض دعاگوئی به ذات مقدس ما حکم فرمودیم حقوق مردم را آنهاشی که از پنجاه تومان کمتر است بدون کسر داده شود و آنهاشی که از پنجاه تومان زیاده است پس از کسر ثلث در باره اولاد آنها برقرار خواهد شد ولی آنکه پنجاه تومان دارد بدون رسوم و کسر درباره اعتاب و اختلاف آنها برقرار خواهد شد. مضمون دیگری این است که به واسطه عدم نظم و امنیت این دو ساله مردم از رفتن به عتبات عالیات منوع بودند ولی امروز که نظم و امنیت تمام ایران را گرفته است دیگر منع نیست هر کس بخواهد به عتبات عالیات برود، کسی ممانعت نخواهد کرد و خطاب به صدراعظم فرموده بود که به وزیر خارجه حکم کنند که اعلان به ولایات نمایند و نیز مسموع گردید چند شب قبل قبیر سید عبدالحمید مرحوم را که در مسجدجامع امامت بود خراب نموده و بدن سید را حمل به جایی دیگر نمودند.

روز جمعه ۱۶ رجب ۱۳۲۶ - امروز صبح جناب حاج جلالالممالک با آفاسیدا بواسطه شوکتالوزاره و حاجی حسین و جناب آفاسیده محمد حبیت و جناب بحرالعلوم کرمانی تشریف آوردند بندۀ منزل و دیدن از بندۀ کردنده و ضمناً گفتگو از وضع آذربایجان شد و گفته شد شیخ فضل‌الله و سیدعلی یزدی در مسجد جامع بنای روشه را گذارند و چون شاه و عده مشرف و مرتضی داده و چندی دیگر با یاد مجلس افتتاح شود حضرات خیال دارند مانع شوند و می‌گویند مشروطیت با مذهب اسلام منافق است و نیز شیخ فضل‌الله تکفیر کرده است حجج اسلامیه عتبات عالیات را و از جناب حاج میرزا حسین و جناب آخوند ملا کاظم و آقا شیخ عبدالله مازندرانی بد می‌گوید و آنها را تکفیر نموده است و نیز مسموع گردید در سه چهار روز قبل بدن سید عبدالحمید و حاج سید حسین مرحوم را که در واقعه^(۱) مهاجرت آقایان به قم و تحصن در مسجد جامع مقتول شدند به خفت و خواری از قبر بیرون آورده و به حکم شیخ فضل‌الله یکی را از مسجد جامع که امامت گذارده بودند و یکی را از امامزاده زید که دفن کرده بودند، بیرون آورده و استخوان‌های بدن اولاد رسول را از هم شکسته و متفرق نمودند و نیز دیروز یک نفر درویش در مسجد جامع در بالای منبر بد گفته بود از آفاسید عبدالله که صدای مردم بلند شده و اختلاف پدید آمده. عجب است که شخص اعلیحضرت و دولتیان را می‌بهایند و قایع ناگوار نمی‌باشند ولی شیخ فضل‌الله و سیدعلی یزدی و اتباعشان این‌طور با اولاد پیغمبر سلوك می‌نمایند، در واقع اهل طهران خوب امتحان دادند و دشمنی خود را نسبت به اولاد فاطمه ظاهر و آشکار ساختند این است وضع امروز اهالی طهران که از اهل کوفه و شام بدتر کردنده، و آنچه توanstند درباره سادات و

علماء بجا آوردن اللهم اخرجنی من هذه البلدة الطالب اهلها .

روز شنبه ۱۷ ربیع‌الاول ۱۳۲۶ - امروز طرف صبح رفتم منزل جناب سيف‌الاطباء و در آنجا با نواب مستطاب والا شاهزاده آصف‌الممالک برادر شاهزاده دارا ملاقاتی نموده و اظهار محبت نمودند در بین راه اخبار مختلف و ارجیف بسیار شنیدم .

روز یکشنبه ۱۸ ربیع‌الاول ۱۳۲۶ - طرف صبح رفتم منزل آقای آقامیرزا ابوالقاسم، جناب حاج جلال‌الممالک و جناب آقا سیدا ابوالقاسم خونساری در آنجا بودند جناب آقا میرزا ابوالقاسم فرمود دیشب را رفتم منزل سپهسالار گفتگو از اردو بود سپهسالار می‌گفت پنجاه هزار نفر اردو که سی‌ودو فوج و مابقی سوارهای بختیاری و کلهر و کردستانی باشند حاضر کردیم و فایده این اردو در این ایام بدعاوا نظم داخل از برای خارجه هم خوب است تا کی توسری خود روس و انگلیس باشیم و رعیت ما بروند در سفارت خانه و آنچه بگویند مجبور باشیم بشنویم در این مدت قلیل با این اختلاف بین دولت و ملت و این بی‌بولی این طور اردو جمع کردن البته در وقت چنگ با خارجه می‌توانیم دویست هزار نفر حاضر کنیم . باری پس از قدری صحبت بندۀ نگارنده با آقای آقامیرزا ابوالقاسم رفتم منزل جناب نظام‌السلطان که از مازندران آمده بود در آنجا هم قدری صحبت از مازندران به میان آمد نظام‌السلطان قدری صحبت از وضع مازندران نمود بعد از آن برخاسته به منازل خویش آمدیم . طرف عصر رفتم منزل جناب آقا یحیی و در آنجا جناب آقا شیخ محسن‌خان و کیل کرمان و شیخ الرئیس کرمانی بودند مراجعت نمودم تلکراف برادرم شمس‌الحكماء از اصفهان آمد که نوشته بود شانزدهم همکی سالماً وارد شدیم .

روز دوشنبه ۱۹ ربیع‌الاول ۱۳۲۶ - طرف صبح جناب حاج جلال‌الممالک با آقا سیدا ابوالقاسم خونساری آمدند بندۀ منزل و یک ساعتی نشسته با هم برخاسته بندۀ و جناب حاج جلال‌الممالک رفتم اردو در چادر سردار ارشد نشسته ، شاه تشریف آوردۀ بیرون عدم [ای] از سوارها را سان دیدند بعد شاه تشریف برد توی باغ ، سپهسالار هم رفت به اردوی وزیر نظام ما هم رفتم توی باغ قدری با سردار ارشد مذاکره کردیم ناصر‌الدوله هم آنجا بود به بندۀ گفت من آرزو داشتم که تو را در حالت طناب انداختن و کشته شدن می‌دیدم ، گفتم برای چه ؟ گفت کم مرا اذیت کردی ، این وضع مشروطه را دیدی که چه خوب برداشت . باری پس از شماتت و بد گفتن بندۀ هم آنچه لازمه جواب بود به او گفتم از آنجا برخاسته آمدیم منزل جناب آقا سید محمد حجت خودشان تشریف نداشته ، قدری آنچا نشسته غلیانی صرف کرده مراجعت نمودیم . ظهر را با جناب حاج جلال‌الممالک لقمه نان درویشی صرف کرده طرف عصر حاج جلال‌الممالک تشریف بردند . بندۀ نگارنده هم رفتم منزل آقای آقامیرزا ابوالقاسم در آنجا حاج سیاح و جمیع دیگر منتظر آمدن جناب آقای آقامیرزا محمد سادق بودند که از در که باید و روانه سفر فرنگستان و مکه معظمه

شود که به امر دولت و دادن هزار تومان پول به ایشان از پدر تبعید شود . باری مقارن غروب امروز که روز دوشنبه ۱۹ ماه ربیع است جناب آقامیرزا محمد صادق با دکتر رضا خان روانه اتزلی شده^(۱) (۱) دو نفر تذکرہ گرفته حرکت کردند . روضه مسجد جامع هنوز باقی است و خیال داشتند تا آخر ماه بخواهند لکن اختلال شورش آن را محدود نموده به ده روزه ده دوازده نفر از طلاب مدرسه صدر را نیز خارج نموده و شیخ زین الدین را رئیس مدرسه نمودند .

روز سهشنبه ۲۰ ربیع ۱۳۲۶ - امروز رقم منزل آقای آقامیرزا ابوالقاسم مطلب مهمی نبود جز حزن و اندوه مسافرت برادرشان را و طرف عصر هم شوکت وزاره آمد بنده منزل قدری صحبت از وضع پستخانه و خرابی راهها داشتند دیگر مطلبی واقع نشد .

روز چهارشنبه ۲۱ [ربیع ۱۳۲۶] - طرف عصر را رقم حجره ارباب رستم و از حالت برادرم شمس الحکماء استفسار نمودم که کاغذی از او رسیده است یا نه اطلاعی نداشت بعد رقم حجره حاج شیخ احمد کتاب فروش در آنجا آقا شیخ علی رشتی را دیده و قدری در دل به یکدیگر کرده مراجعت نموده رقم دیدنی از جناب آفاسید اسد الله طباطبائی برادر آقای آقامیرزا سید محمد قدری مذاکره از رقم آقای آقامیرزا محمد صادق بیان آمد و فرمود که آقای طباطبائی در فراق پرش خیلی گریه و ذاری می نماید روز گذشته را با پرسشان آقا عبدالمهدی در بیان در که تشریف برده و دو نفری در آنجا مشغول گریه و ذاری بوده اند و نیز فرمودند مهر بند مهر ایشان در آن روزی که در خانه امین الدوله گرفتار آمده سپرده بودند به یکی از آدمهای امین الدوله و تاکنون آنچه مطالبه می کنند نمی دهند و آقای آفاسید اسد الله خان معلم حساب در آنجا بود از وضع آذربایجان نقل کرد که از قرار مذکور سپهدار را زخمی کرده اند جناب آفاسید اسد الله گفت عین الدوله که وارد شده است ستاریک که رئیس اردوی آذربایجان و از طرف ملت آذربایجان رسیس بوده، پیمان داده است برای عین الدوله که : « ما با دولت جنگ نداریم و طرف با دولت نمی باشیم ، نزاع شخصی داریم بین دو محله شما اگر برای حکومت آمده اید که خود قاتم منفردآ تشریف آورده مجلس کنیم و بینینم مقصود شما چه است و اگر برای جنگ و اسر و گرفتاری ما آمده اید ، که بگوئید تا تکلیف را معین و معلوم کنیم » عین الدوله هم با ده نفر سوار وارد تبریز می شود ستاریک نهایت احترام را بجا آورده نهار را صرف می کنند و عین الدوله می خوابد . طرف عصر یک زنجیری می آورند و به طور احترام به گردن عین الدوله انداخته تلگراف می کنند به طهران که: « هر طوری که شما سلوک کنید با حبسی های ملت ما هم سلوک می کنیم با عین الدوله و اگر آنها را رها کردید ، ما هم عین الدوله را رها می کنیم » .

۱ - اینجا این عبارت در نسخه اصل نوشته شده و بعد روی آن را خط زده اند : محمود خان نوکر خوبیش را نیز همراه برداشت .

از خانه آقا سید اسدالله آمدم خانه آقای آقامیرزا ابوالقاسم ، تشریف برده بودند در که نزد پدر بزرگوارشان ، و شب را در آنجا مانده بودند؛ لذا بنده نگارنده مراجعت نمودم به خانه خویش. دیگر مطلبی که قابل باشد شنیده نشد .

روز پنجشنبه ۲۳ ربیع الاول ۱۳۲۶ - طرف صبح رفتم منزل جناب آقامیرزا ابوالقاسم ، شب را تشریف نیاورده بودند، لذا بنده هم مراجعت نموده به خانه خود. جناب آقا شیخ محمد شیرازی ملقب به فیلسوف و جناب آقا شیخ حسین علی شیرازی آمدند دیدن بنده ، قدری صحبت از حالات خود داشته سواد تلکراف جناب آخوند ملام محمد کاظم که به رئیس وزرا مخابره کرده بود، قرائت شد ، که می خواستم سواد آن را بنویسم که جناب آقا سید ابوالقاسم خونساری وارد شد. ظهر را با هم صرف نهار نموده طرف عصر رفتند . سواد تلکراف را هر وقت گرفتم می نویسم .

روزجمعه ۲۴ ربیع الاول ۱۳۲۶] چون در خانه جناب آقامیرزا محمود مدعو به نهار بودیم، لذا رفتم منزل آقای آقامیرزا ابوالقاسم و در آنجا تا عصر را بودیم. جناب امین التجار و جناب آقا سید عبدالرحیم و جناب حاج معز السلطان که تازه لقب عین‌الملک را گرفته و جناب حاج جلال‌المالک و جناب آقا سید ابوالقاسم و جناب آقامیرزا محمود صاحب خانه ، با هم بودیم جناب امین التجار قدری تعریف از عین‌الدوله کرد ، حاضرین هم تعریف از سپه‌الار نمودند در مسأله آذربایجان مختلف گفتگو شد و در این مجلس قرار شد ایام جمهور را مثل سابق با هم باشیم و جمعه آتبه را در خانه جناب حاج جلال‌المالک قرار شد باشیم، از آنجا بیرون آمده ، جناب حاج جلال‌المالک یک اسکناس سه تومنی به بنده دادند و خیلی ممنون شدم چه بسیار بی پول بودم به حدی که در خانه یا کشاوری نداشتم و درین راه از محبت جناب جلال‌المالک و آقا سید ابوالقاسم خیلی مشکر گردیدم. در واقع از مشروطه ایران ، بنده وجود این گونه اشخاص را فایده بردم . آمدم در خانه ، معلوم شد جناب ذوالریاستین و جناب شیخ‌الرئیس هم آمده بودند بنده منزل برای ملاقات من.

روز شنبه ۲۵ ربیع الاول ۱۳۲۶ - طرف صبح جناب شوکت‌الوزاره تشریف آوردند بنده منزل ، قدری با هم مذاکره نموده، کاغذی به عنوان جناب آصف‌المالک رئیس پستخانه ایران نوشته دادم ، ایشان حامل شدند و رفتند ، بنده هم به عزم خانه آقای‌جی خرکت کرده درین راه جناب بحرالعلوم کرمانی را ملاقات نهودم که خبر از خروج میرزا قاسم رفعت نظام در بم و نرماشیر داد و نیز از قول سردار معتمد گفت که امیر بهادر گفته بود حاج ابراهیم نایب را در قلمه بم به قتل رسانیده و رفعت نظام با عده [ای] از سوار و پیاده دهات مردم را غارت می نماید ، از وضع گرانی کرمان و خرایی آن سامان صحبت داشت و از هم جدا شده ، بنده رفتم منزل جناب آقای‌جی ، مجیر دیوان آنجا بود، مذاکره از تلکراف جنابان علماء عتبات و حجج اسلامیه نجف در میان آمد، جناب آقای‌جی سواد تلکراف

دا داشت بندۀ نکارنده گرفته در این تاریخ خود درج نمودم، این است صورت تلکراف علماء اعلام نجف که به طهران مخابره کردند:

سوانح تلکراف علمای عتبات عالیات به طهران ۲ ربیع‌الثانی ۱۳۲۶

به توسط رئیس‌الوزراء، حضور اقدس ملوکانه من الله على الرعية برآفته، بدبوختی و سوه حظ همین است که دولت علیه عثمانیه با آن نفوذ و اقتدار و عدم قدرت احدی کائناً من کان تخلف از اوامر شاهانه را، چون دانستند که امر و حفظ بیضه اسلام و مسلمین را سر بلند و تایج آن عما قریب انشاء الله تعالیٰ مشهود خواهد بود، لکن این سوه حظ ایرانیان بخت بر گشته چنین نتیجه داد که با اینکه شاهنشاه میر و رعاضی رضوان‌الله علیه، این اساس سعادت را استوار فرموده بودند، همین که نوبت تاجداری به ذات اقدس رسیده احاطه خائنان خودخواه و دشمنان دین و دولت به اریکه سلطنت یوماً قیوماً جز القای فساد و اغتشاش بلاد و تخریب مفسدین و اتلاف نقوص و اعراض مسلمین و تکر [۱] ر نقض عهود نگردیده و آنجه داعیان را به اقتضای وظیفه و تکلیفی که در حفظ دین و دولت و ملت در عهده داریم دولتخواهانه استحکام رشته اتحاد و عدم قطع روابط را استدعا نمودیم، قولًا کمال مساعدت را اظهار و عملاء برخلاف حقیقت رفت و بالآخره به باز شدن لسان جسارت به مقام سلطنت مؤیدی و نتیجه سوه تدبیر خائنان دفع فاسد به افساد (۱) شد، تفرقه کلمه دولت و ملت در تهذیر دماء و تخریب بیوت و غارت اموال مسلمین و تبعید اعظم علماء بعد از آن همه اهانت‌ها به دست دشمن روس و استخفا کلام مجید‌الله عز اسمه، و سایر شعائر اسلامیه که دول کفر هم محترم می‌شمارند الى غیر ذلك هیچ فروگذاری نگردید، معلوم است این دسته اعدای دین و دولت که خود را چنین دولتخواه قلم داده‌اند تا مرز و بوم ایران را بکلی ویران و دولت و ملت را بالمرء معدوم و مملکت را تسليم اجانب نکنند، مرادشان حاصل نخواهد شد لکن سزاوار است ذات اقدس به خود آمده ملاحظه فرمایند با مملکت و دولت خود چه کرده و می‌کنند مقام سلطنت اسلامیه را وسیله هدم اساس دین مبین و اعدام مملکت و ملت فرموده‌اند آذر بایجان که از دست رفت، حال بقیه معلوم، چنانچه بعذایین بنا به نگاهداری (۲) باقی‌ماندگان دارید، انشاع الله تعالیٰ تدارک این شنایع و جلب قلوب و طرد مفسدین خاصهً محترقین کتاب الله و هادمین ملت و عقد مجلس محترم مبادرت فرموده زیاده براین به باد دادن دین و دولت همت نگمارید و این خدام شرع انور را به آنجه

مهما امکن از اعلان آن به قاطبه مسلمین ایران و غیرها تحذر داریم، ناچار نفرمایند ان شاء الله تعالی (الاحقر نجل حاج میرزا خلیل، محمد حسین - الاحقر محمد کاظم الخراسانی - الاحقر عبدالله مازندرانی)

این تلکراف هر کلمه اش اشاره به یک واقعه جان گذار است که ما در موقع و مناسب مقام اشاره اجمالی به آنها خواهیم نمود . امروز مسموع گردید قاسم آقا قزاق را حبس نموده و امتیازاتش را نیز کرفته اند ، دیگر سبب آن را نمی دانیم . این قاسم آقا همان صاحب منصب قزاقی بود که آقایان حجج اسلامیه را در خانه امین الدوّله گرفتار نمود و ریش آفای بهبهانی را برید . و آن قرآنی را که در ظهر آن اعلیحضرت قسم نامه را نوشته بود ، و در دفتر مجلس بود ، سوزانید . و توب به خانه خدا بست و شاید از این حرکاتش بود که اعلیحضرت شاهنشاه عرق مسلمانیشان بچوش آمد و او را از قتل رانده و امتیازات او را گرفته ، و الا خدمات قاسم آقا به دولت مقتضی نبود که او را حبس نمایند ، دیگر **العلم عند الله**

روز یکشنبه ۲۵ ربیع اول ۱۳۲۶ - طرف صبح کربلاعی صادق جهرمی تباکو فروش که یازده تومان از بنده طلب کار بود آمد دیدن بنده ، چون پول موجود نبود که به او بدهم کاغذی نوشتم به جناب **جلال الممالک** که این شخص یازده تومان از من طلب دارد اگر پنج تومان به او بدهید خیلی ممنون و مشکرم پاکت را گرفت و رفت .

بعد از نهار نور چشم میرزا علی از پله های زیر زمین افتاد و خیلی بد صدمه به او رسید ، ولی خداوند او را حفظ فرمود . دیگر طاقت از برای بنده نگارنده نماند از افتادن این طفل ساله . طرف عصر را رفتم منزل جناب **آقامیرزا ابوالقاسم** ، در خدمت ایشان با جناب شریف الواعظین رفتم منزل سردار معقند که از کرمان آمد است و در آنجا از مردن حاج ابراهیم نایب سخن به میان آمد : سردار گفت : او را به حکم من در قلمه به دستگیر نمودند و به اشاره دولت او را از قید زندگی مستخلص داشته روانه آخرت نمودند . و دیگر از خروج میرزا قاسم رفعت نظام سخن به میان آمد : سردار گفت : اهمیت ندارد او را مفرق و پراکنده نمودند ، در این بین آصف السلطنه وارد شد اشخاص حاضران مجلس شیخ الممالک و جناب معاون التجار و آقامیرزا حسن و کیل کرمان بودند آفای آقا میرزا ابوالقاسم و جناب شریف الواعظین و بنده هم وارد شدیم شیخ الممالک قمی هم که آنجا بود قدری نشسته ، بعد رفت . آصف السلطنه و ناصر همایون هم آمدند ، پس از قدری صحبت برخاسته به منازل خویش رهسپار شدیم .

امروز جناب آفای شیخ علی ناصر الاسلام کرمانی آمد و بود که خدا حافظی کند و برود کربلا . یک جلد کتاب **غاية المرام** هدیه به ایشان نمودم چون بنده کار داشتم لذا کتاب را سپردم به اهل خانه ایشان هم آمد و بودند کتاب را گرفته تشریف برداشتند .

روز دوشنبه ۲۶ رجب ۱۳۴۶ - امروز از خانه خیال ندارم خارج شوم و قصد
دارم تا ظهر مشغول جمع تاریخ بیداری باشم امری هم اتفاق نیافرده است .
روز سه شنبه ۲۷ رجب ۱۳۴۶ که روز مبعث است ، طرف صبح رفتم منزل جناب
آقا میرزا ابوالقاسم و در آنجا جمعی از طلاب مدرسه صدر بودند ، یعنی حضرات قمیین
که چند روز قبل به حکم شیخ فضل الله آنها را از مدرسه صدر خارج نموده و اطاقهای
آنها را داده بودند به طلاب رشتی و چندروز بیچاره‌ها بدون جا و مکان مانده تا اینکه
به همراهی جناب آقامیرزا ابوالقاسم حکم داده شد که رشتی‌ها را خارج نمایند و قمیین را
وارد ، لذا حضرات آمده بودند [که] پسر شیخ فضل الله آقا‌هادی انگشت در کار می‌کند و ما
می‌ترسیم تا نسخ حکم را دولتیان بدهند . جناب آقا هم اطمینان به ایشان داده رفتند .
بنده هم در خدمت آقای میرزا ابوالقاسم رفتم خانه جناب آقامیرزا مصطفی که روضه بود ،
تا نزدیک ظهر آنجا بودیم جناب آقا شیخ علی کرمانی مذکور داشت آقا سید محمد رضا از
بادکوبه کارت پستالی بهیکی از رفقایش نوشته بود و امضاه آن را نوشته بود شاه درجه حالت
است چون آقا سید محمد رضا مدیر روزنامه «مساویات» در روزنامه‌اش مقاله‌ای به این عنوان
نوشته بود ، لذا در کارت پستال هم همین عنوان را نوشته بود . جناب شیخ الرئیس کرمانی
مذکور داشت کاغذی از عتبات رسیده است که علمای عتبات درس‌ها را تُطبیل کرده‌اند و
با سه هزار نفر از طلاب خیال دارند به طرف ایران حرکت نمایند برای مصالحه بین
دولت و آذربایجان .

شیخ محمد واعظ در بالای منبر خیلی اشاره و کنایه گفت از مشروطه‌خواهان و خیلی
تعجب کردم از نفاق این مرد . طرف عصر رفتم حجره خداداد زردشتی ، شریک او رستم
گفت کاغذی از اصفهان از طرف شمس‌الحكماء آمده بود به اسم شما و من دادم به آقا شیخ محسن
و کبل کرمان که به شما برساند گفتم هنوز نرسیده است و رفتم دکان حاج شیخ احمد کتاب‌فروش
خرده (۱) حسابی داشتم تفربیک کردیم [در] مراجعت رفتم منزل جناب آقا یحیی همان آن
جناب آقا یحیی از خانه بنده مراجعت کرده بود ، چون من در خانه نبودم ایشان مراجعت
کرده بودند . قدری آنجا نشسته غلیانی صرف شد . اول شب به خانه خویش مراجعت نمودم
شمس‌الحكماء برادرم بیست و یکم رجب از اصفهان حرکت کرده است .

روز چهارشنبه ۲۸ رجب [۱۳۴۶] - طرف صبح سه ساعت از دسته گذشته رفتم منزل
آقای آقامیرزا ابوالقاسم ، کاغذی از جناب آقامیرزا م Hammond Sadeg [طباطبائی] رسیده بود . بعد
جناب رسیدیک که از اجزاء بانک می‌باشد آمد و خواهش نمود که تاریخ خود را بدهم
ایشان بخواهند گفتم هنوز جزو‌های تاریخ را جمع نکردم ، بالاخره قرار شد هفتده [ای]
یک دو جزو از تاریخ را بفرستم برایشان که ملاحظه نمایند ، لکن به همان اندازه که جمع

کرده و استنساخ نموده‌ام .
 روز پنجم شنبه [۲۹ ربیع‌الثانی ۱۳۲۶] - طرف صبح رفتم منزل جناب آقامیرزا^۱ ابوالقاسم، ایشان با جناب ظهیرالاسلام رفته بودند در که خدمت آقای طباطبائی و ایشان را از رفتن ارشاد منصر فد کرده بودند، زیرا که شاه میل به رفتن ایشان به طرف خراسان ندارند و ایشان را محرك شده و راضی کردند که در عوشن سفر مشهد به طرف مکه معظامه بروند و به مکه مشرف شوند، نگارنده هم به خانه مراجعت نموده دیگر جائی نرفته .

روز جمعه سلیمانی ربیع‌الثانی ۱۳۲۶ - طرف صبح رفتم منزل جناب حاج جلال‌الممالک، آفاسیدا ابوالقاسم خونساری هم آنجا بود بعداز مدتی امین التجار و آقامیرزا محمد داعشانی و آقامیرزا ابوالقاسم و آفاسید عبدالرحیم آنجا آمدند^(۱) . از جناب آقامیرزا محمد پرسیدم سبب کم‌لطفی شاه از خلرخان که آزمقیرین درگاه و طرف میل شاه بوده چه بوده و چرا او را شاه به دست خود کنک زده است ؟ آقامیرزا محمد این‌طور هنوان کرد :

در چند روز قبل در باغ شهرنو حسام‌السلطنه و خلرخان و جمعی دیگر چند نفر زن فاحشه آورده بودند و چند شب مشغول عیش و عشرت بودند عروس نامی که او را «عروس مازوه» می‌خوانند با اخترالدوله بنای گفتگو را می‌گذارند و هردو مست بوده‌اند عروس فاحشه به حمایت مشروطه بر می‌آید و بد از مستبدین می‌گوید اخترالدوله حمایت از مستبدین نموده بد از مشروطه خواهان می‌گوید حسام‌السلطنه حمایت عروس را می‌نماید خلرخان حمایت اخترالدوله را می‌کند بالاخره نزاع سخت می‌شود حسام‌السلطنه با خلرخان بنای مبارزت را می‌نمایند از این هیاهو جمعی پلیس و قزاق می‌رسند مراتب را حضور اعلیحضرت را پورت داده حسام‌السلطنه یک دو روزی حضور نمی‌رود خلرخان صبح همان شب حضور مشرف می‌شود اعلیحضرت به او فحش داده با تعلیمی به سر او زده و چند ساعتی او را حبس می‌نمایند . و نیز مذکور شد که چند روز قبل در اردو نزاعی بین طایفه کلهر و طایفه دیگر افتاده چند تیر به هم خالی کرده چند نفری زخمی و دو نفر از طرفین مقتول شده‌اند بعد به ذممت زیاد نزاع را بر طرف و آنها را ساکت می‌نمایند .

و نیز آقامیرزا محمد گفت چند روز قبل سردار ارشد آمد منزل حاج عبدالحمود بانکی که پولی از بانک برای سپهسالار قرض کند و بانک راضی شد که دویست هزار تومان به قرض او دهنند به ضمانت دولت به چند شرط، یکی از شروط این است که شصت هزار تومان نقد بدهند مابقی را [از] مطالبات از تجار بدهند و سپهسالار راضی شده‌است و همین ایام کار قرض تمام می‌شود .

جناب امین التجار مذکور داشت که دیروز حضور اعلیحضرت مشرف شدم شاه فرمود